

سخن سردیبر

یادم می‌آید در روز گاری که دانش آموز بودم، در کتاب فارسی مان داستانی بود از «کلیله و دمنه» دربارهٔ اتحاد پرنندگان. دسته‌ای پرنده بودند که در دام صیاد می‌افتادند و با راهنمایی‌های سردسته‌شان «طوقی»، ناممکن را ممکن می‌کردند و با همدلی و وحدت می‌توانستند جان سالم به در برند و بگریزند. امیدوارم که در کتاب‌های ادبیات این داستان زیبا همیشه باقی بماند. داستان این اتحاد مرا به یاد واقعه‌ای تاریخی انداخت. در عام‌الفیل یا همان سال فیل که تقریباً سال ۵۷۰ میلادی بود، فردی به نام ابرهه، با سپاهی متشکل از فیل‌ها، به منظور تخریب کعبه از یمن به مکه حمله برد. عبدالملطوب، پدر بزرگ پیامبر (ص)، در پاسخ به پیک ابرهه گفت: «این خانه، خانهٔ خدای ما و خانهٔ خلیل وی ابراهیم (ع) است. اگر خودش بخواید، می‌تواند از خانهٔ خود و خانهٔ خلیل خود محافظت کند. و اگر نخواهد ما هیچ نتوانیم کرد.»

در روز حمله به کعبه، خداوند دسته‌هایی از پرنندگان آسمانی را مأمور کرد که با سنگریزه‌هایی که به مقدار داشتند، به لشکر ابرهه هجوم ببرند و آنان را هلاک کنند. شاید کسی باور نمی‌کرد که پرنندگان بتوانند لشکر فیل‌ها را شکست دهند، اما قرآن کریم این ماجرا را در سورهٔ فیل بازگو کرده است.

در آن سال واقعهٔ مهم دیگری هم رخ داد و آن تولد پیامبر مهربانی‌ها، حضرت محمد (ص) بود. چه زیبا! یعنی در سالی که اتحاد پرنندگان به دستور خداوند سپاه فیل‌ها را شکست داد، پیامبری متولد شد که بعدها به فرمان امام عزیزمان، روز تولدش مقارن با هفته‌ای به نام «هفته وحدت» شد.

هفته‌ای برای نزدیکی همیشگی پیروان مذهب‌های اسلامی، هفته‌ای برای شناخت یکدیگر براساس اصول مسلم و مشترکات اسلامی. به گفتهٔ امام خمینی (ره): «ما فریاد می‌زنیم که باید همه با هم باشیم، هفتهٔ وحدت داشته باشیم. دین ما یکی است، قرآن ما یکی است، پیغمبر ما یکی است.»

چه زیباست وحدتی که پرنندگان را بر لشکر فیل‌ها پیروز می‌گرداند و چه زیباست وحدتی که مسلمانان را بر لشکر طاغوتیان و کفر پیروز خواهد گردانید.

هفتهٔ وحدت گرامی باد.